

VALTION OMISTAJAPOLITIIKKAA KOSKEVA VALTIONEUVOSTON PERIAATEPÄÄTÖS

Valtioneuvosto on viimeksi vuonna 1994 antamassaan valtionyhtiöiden toimintaa koskevassa periaatepäätöksessään linjannut valtion yhtiöomistusta koskevat omistajapolitiittiset tavoitteet. Tämän jälkeen on yhtiöiden toimintaympäristössä tapahtunut osin huomattaviaakin muutoksia, jotka näkyvät erityisesti maamme teollisuuden rakenteiden uudistumisessa, yhtiöiden kansainvälisten toimintojen laajentumisena sekä rahoitus- ja pääomamarkkinoiden uudistumisen tarjoamien uusien vaihtoehtojen käytössä. Osa muutoksista perustuu uudistettuun lainsäädäntöön ja osa puhtaasti markkinatalouden edellyttämiin kilpailutekijöihin. Myös Euroopan Unionin jäsenyys on tuonut merkittäviä sopeutumistarpeita erityisesti kansainvälisesti toimiville yrityksille. Toimintaympäristön muutoksista on seurannut tarve uudistaa valtion omistajapolitiikkaa koskevat tavoitteet ja periaatteet.

Edellisen valtioneuvoston periaatepäätöksen jälkeen lainsäädännössä toteutetuista merkittävistä valtionyhtiöiden toimintaan vaikuttavista muutoksista voidaan mainita ainakin osakeyhtiölain osittaisuudistus (145/1997), kirjanpitolainsäädännön kokonaisuudistus (1336/1997), useat muutokset arvopaperimarkkinalakiin ja julkisista hankinnoista annettuun lakiin tehdyt muutokset. Eräitä vähäisempiä muutoksia on myös tehty yhteistoinnista yrityksistä annettuun lakiin, henkilöstörahostolakiin sekä lakiin henkilöstön edustuksesta yritysten hallinnossa.

Eduskunnan ja valtioneuvoston välistä valtionyhtiöihin liittyvää toimivaltaa sääntelee vuonna 1991 annettu laki valtion osakasvallan käytöstä eräissä taloudellista toimintaa harjoittavissa osakeyhtiöissä (740/1991). Siinä on säädetty osakeyhtiölakiin puuttumatta valtion osakeomistukseen liittyvien oikeuksien käytöstä ja omistusosuuksien hallinnoinnista yleisemminkin. Laissa omaksutut periaatteet toimivallan jakamisesta ovat käytännössä osoittautuneet toimiviksi eikä lain tarkistuksille ainakaan toistaiseksi ole ilmennyt tarpeita.

Valtion omistajaohjauksen kannalta merkittävää on myös se, että yhä suuremmassa määrin omistus koostuu pörssinoteeratuista osakkeista. Pörssissä noteerataan nykyisin useiden valtionyhtiöiden osakkeita, minkä lisäksi valtiolla on erinäisiä huomattavia vähemmistöosuuksia pörssiyhtiöissä. Pörssiyhtiöiden osakeosuuksien hallinnointi edellyttää erityisen huomion kiinnittämistä arvopaperimarkkinalainsäädäntöön ja sitä täydentävään normistoon. Myös Rahoitustarkastuksen ohjeistuksella on tältä osin lisääntyvää merkitystä omistajaohjauksen toteuttamisessa.

Jäljempänä esitetyt yleiset periaatteet on laadittu sovellettaviksi jokaiseen valtionyhtiöön, jollei asianomaista yhtiötä koskevista säännöksistä, määräyksistä tai toimiluvista muuta johdu. Näin tulisi menetellä osakasrakenteen sallimissa puitteissa myös niissä yhtiöissä, joissa valtiolla on merkittävä vähemmistöosakkuus.

Edellä olevan johdosta valtioneuvosto on tänään, asian oltua valtioneuvoston talouspoliittisen ministerivaliokunnan ja raha-asiaivaliokunnan käsiteltävänä, päättänyt tehdä seuraavan valtion omistajapolitiikan periaatteita ja tavoitteita koskevan periaatepäätöksen.

1. Valtionyhtiöiden merkitys

Liiketoimintaa harjoittavien valtion määräysvallassa olevien pääyhtiöiden lukumäärä on yhteensä 31 (liite 1). Viime vuosina osa valtionyhtiöistä on yksityistetty niin, että valtio on tyytynyt vähemmistöomistukseen taikka luopunut omistuksestaan kokonaan. Toisaalta on syntynyt uusia valtionyhtiöitä, kun valtion liikelaitoksia on yhtiöitetty. Uusia valtionyhtiöitä on syntynyt myös sellaisten rakennejärjestelyjen seurauksena, joita on toteutettu valtionyhtiöiden kesken.

Valtionyhtiöt ovat viime vuosina muiden yritysten tapaan ryhmittäneet toimintojansa itsenäisiksi tytäryhtiöiksi, minkä vuoksi konsernitason tarkastelu on tullut entistä tärkeämmäksi emoyhtiötarkastelun sijaan. Valtionyhtiöiden liiketoimintaa harjoittavien tytär- ja useamman polven tytäryhtiöiden lukumäärä on noin 1000, joista ulkomaisia yhtiöitä on yli puolet.

Suurten valtionyhtiökonsernien yhteenlaskettu liikevaihto oli vuonna 1998 noin 103 mrd mk ja niiden palveluksessa oli noin 105 000 henkeä.

2. Valtionyhtiöiden toimintaperiaatteet

2.1. Kannattavuus

Silloin, kun valtio harjoittaa liike-yms. toimintaa osakeyhtiömuodossa, on toiminnan tapahtuttava osakeyhtiölain ja muun yleisen lainsäädännön puitteissa. Toimiessaan muiden osakeyhtiöiden tavoin valtionyhtiöiden toiminnan tulee olla tuotannon vakiintuneessa vaiheessa kannattavaa ja siten terveellä pohjalla. Terveellä pohjalla harjoitettava liiketoiminta edellyttää, että yhtiöt eivät ylläpidä tuotantoyksiköitä tai tuotelinjoja, jotka eivät pitkällä tähtäimellä muodostu kannattaviksi. Kannattavuuden toteutuminen merkitsee niin ikään valtionyhtiöiden tehokasta ja kilpailukykyistä toimintaa sekä siten myös niiden laajentamismahdollisuuksien turvaamista. Vain kannattava toiminta turvaa terveesti ja pitkäjänteisesti työpaikat ja uusien työpaikkojen syntymisen.

Kannattavuusvaatimuksesta seuraa, että valtionyhtiöillä tulee olla samat toimintaedellytykset kuin muillakin yhtiöillä. Mikäli kannattavuustavoitteen lisäksi valtionyhtiöille asetetaan muita tavoitteita, jotka voivat liittyä muun muassa teollisuus-, alue- ja työllisyyspolitiikkaan sekä ympäristönsuojeluun, on kannattavuudelle aiheutuvat lisärasitukset korvattava ETA- sopimuksen ja EU-jäsenyyden sallimissa rajoissa eduskunnan tai valtioneuvoston etukäteen tekemien päätösten perusteella taikka nämä rasitukset tulee ottaa huomioon yhtiölle tuottovaatimuksia asetettaessa.

2.2. Vakavaraisuus

Hyvän kannattavuuden ja tuloskehityksen ylläpitäminen sekä investointien oikea mitoitus ja kohdentaminen tulorahoitukseen nähden ovat pääasiallisimmat keinot yhtiön vakavaraisuuden parantamiseksi ja ylläpitämiseksi. Lisäksi vakavaraisuutta vahvistavat osakepääomasijoitukset ja muut yhtiön omaa pääomaa vahvistavat toimenpiteet.

Vakavaraisuus korostuu sellaisissa valtionyhtiöissä, joiden omistuspohjaa on tarkoitus laajentaa tai jotka on tarkoitus kokonaan yksityistää. Tällä hetkellä valtionyhtiöiden vakavaraisuus on yleisesti ottaen hyvä taikka vähintään tyydyttävä, joten lähitulevaisuudessa ei ole välitöntä tarvetta yhtiöiden pääomittamiseen.

2.3. Omistajan sijoitukset ja osinkopolitiikka

Osakepääoman sijoitukset valtionyhtiöihin pyritään kohdistamaan sellaisille kasvaville ja tuloksekkaille yrityksille ja toimialoille, jotka samalla kehittävät teollisuuden ja/tai muun elinkeinotoiminnan rakennetta ja ulkomaankauppaa sekä lisäävät työllisyyttä. Tavoitteena on, että eri suhdanne- ja markkinatilanteissa osakepääomasijoituksilla ja muilla toimenpiteillä voitaisiin turvata yhtiöiden vakavaraisuus ja kehittymismahdollisuudet.

Valtion osinkopolitiikassa on lähtökohtana, että noudatetaan seuraavia yleisiä periaatteita:

1. Osingot määritellään yhtiökohtaisesti
2. Jokaisen valtionyhtiön tulee maksaa toimialallaan vertailukelpoinen osinko, joka on myös kansainvälisesti riittävän kilpailukykyinen yhtiön arvoa silmälläpitäen
3. Osinkotavoitteet asetetaan ensisijassa yhtiöiden tuloksen perusteella pyrkien kuitenkin mahdollisuuksien mukaan vuosittain suhteellisen tasaiseen osinkovirtaan
4. Osinkotavoitteita määrittäessä kiinnitetään huomiota yhtiöiden vakavaraisuuteen ja markkina- tai muusta kilpailutilanteesta johtuvaan erityisasemaan

Edellä mainittuja periaatteita sovelletaan tapauskohtaisen harkinnan mukaan niin, että osinkopolitiikka mahdollisimman hyvin tukee valtion osakeomistusten arvon positiivista kehitystä. Tällöin otetaan myös huomioon valtion talousarvion yhteydessä tehdyt päätökset sekä talouspoliittisen ministerivaliokunnan mahdollisesti antamat ohjeet.

2.4. Valtion tuet ja takaukset

Valtion yleisistä tukitoimista päätettäessä valtionyhtiöitä tulee kohdella samalla tavoin kuin muitakin vastaavan kokoisia yrityksiä ottamalla huomioon EU-jäsenyyden asettamat rajoitukset.

Valtion takauksia on valtionyhtiöille myönnetty hyvin valikoivasti. Valtionyhtiöt ovat viime vuosina hakeneet lisätakauksia varsin vähän, mihin syynä lienee toisaalta yhtiöiden hyvä rahoitustilanne ja toisaalta se, että yhtiöt joutuvat maksamaan valtion takauksista käyvän hinnan.

Ministeriöiden välisen nykyisen työnjaon puitteissa valtioneuvoston takauksia koskevat asiat valmistelee valtiovarainministeriö ja muut rahoitustoimenpiteet se ministeriö, jonka hallinnonalaan ko. valtionyhtiö kuuluu. Järjesteltäessä jonkin yhtiön rahoitushuoltoa kaikkia näitä välineitä tulisi käyttää koordinoitusti ja yhtenäisen selvitystyön pohjalta. Tämän vuoksi valtiovarainministeriön ja asianomaisen vastuuministeriön välisen yhteistyön tulee olla mahdollisimman tiivis.

2.5. Toimialan muutokset

Valtionyhtiöiden toimialat on määritelty niiden yhtiöjärjestyksissä. Kun yhtiöille asetetaan edellä esitetyn kaltaiset kannattavuusvaatimukset, on niiden voitava tarvittaessa joustavasti suunnata toimintaansa myös uusille aloille. Yhtiöiden laajentaminen yritysostoilla ja tytäryhtiöitä perustamalla toimialan puitteissa tapahtuvana on tavanomaista liiketoimintaa. Päätökset näistä yhtiöiden kehittämistoimenpiteistä tekevät niiden omat hallintoelimet. Uusille toimialoille laajentaminen ja muut strategiset kysymykset edellyttävät pääomistajan hyväksyntää.

Niissä poikkeustapauksissa, joissa yhtiöillä on kotimaassa julkisen vallan toimenpiteistä tai olosuhteista johtuva erityisasema, on asianomaisen ministeriön kuitenkin erityisesti seurattava yrityksen toimialan muutoksia ja yritysostoja.

2.6. Kansainvälinen toiminta

Valtionyhtiöt voivat laajentaa toimintaansa liiketaloudellisten näkökohtien mukaisesti ulkomaille erityisesti silloin, kun riittävän suuren markkina-alueen hankkiminen, teknologian saanti, raaka-aineiden saannin turvaaminen tai muu niihin rinnastettava syy edellyttää toimintaa ulkomailla. Tässäkään suhteessa ei valtionyhtiöitä tule asettaa muista yhtiöistä poikkeavaan asemaan. Yhtiön toiminnan tai kansantalouden kannalta erittäin merkittävät sijoitukset ulkomaille edellyttävät pääomistajan hyväksynnän, ennen kuin sijoituksesta lopullisesti päätetään.

2.7. Henkilöstöpolitiikka

Valtionyhtiöt ovat järjestäytyneet asianomaisiin työnantajajärjestöihin ja ne toimivat samankaltaisissa kilpailuolosuhteissa kuin muutkin yritykset. Nämä lähtökohdat huomioon ottaen on valtionyhtiöiden henkilöstöpolitiikan tavoitteena pidettävä sitä, että ne ovat esimerkillisiä työnantajia, jotka noudattavat tehtyjä työmarkkinasopimuksia ja jotka jatkuvasti ja aloitteellisesti kehittävät henkilöstöpolitiikkaansa. Hyvä henkilöstöpolitiikka parantaa myös yhtiöiden kilpailukykyä, joka puolestaan luo edellytykset työpaikkojen turvaamiselle ja uusien työpaikkojen syntymiselle. Valtionyhtiön on ilmoitettava hyvissä ajoin asianomaiselle ministeriölle, mikäli se aikoo toteuttaa merkittäviä lomautuksia tai irtisanomisia.

2.8. Ympäristöpolitiikka

Ympäristöongelmat koskettavat erityisesti teollisuus- ja energiatuotantoa ja liikennepalveluja. Suomessa on eri hallinnonaloilla ryhdytty määrätietoisiin toimiin kestävän kehityksen turvaamiseksi, ja myös teollisuus itse pitää ympäristövaatimuksiin vastaamista tärkeänä asiana. Valtionyhtiöiden tulee myös tässä suhteessa olla esimerkillisiä yrityksiä ja pyrkiä ennakoimaan kehitystä siten, että ne kilpailukykyänsä säilyttäen pystyvät tehokkaasti ja taloudellisesti yhteensovittamaan tuotannolliset ja ympäristönäkökohdat.

2.9. Valtionyhtiöiden hallinnon kehittäminen

Yhtiön tuloksesta ovat vastuussa sen toimiva johto ja sen hallintoelimet, jotka osakeyhtiölain mukaan vastaavat yhtiön toiminnasta. Ne tekevät myös toimintaa koskevat päätökset.

Mikäli ministeriö omistajan edustajana haluaa poikkeuksellisesti tehdä yksittäistä yhtiötä koskevia, sen hallintoelinten kannasta poikkeavia ratkaisuja, nämä päätökset tehdään yhtiökokouksessa.

Valtionyhtiöiden hallinnon kehittämisessä tulee toteuttaa sellaiset ratkaisut, jotka parhaiten turvaavat tehokkaan omistajaohjauksen ja -valvonnan niin valtion sijoitukseen liittyvän kuin mahdollisen yhteiskunnallisen tms. erityisintressin suhteen.

Valtionyhtiön hallinnon kehittämisessä päälinjat ovat seuraavat:

- Omistajaohjauksen kannalta keskeisin elin valtionyhtiöissä on yhtiön hallitus, jonka jäseniksi pääsääntöisesti valitaan yhtiön ulkopuolisia asiantuntijoita. Yhtiöstä vastuussa olevalla ministeriöllä (vastuuministeriö) tulee yleensä olla suora edustus valtionyhtiön hallituksessa.
- Hallintoneuvostoa voidaan edelleen pitää perusteltuna hallintoelimenä valtionyhtiössä, jolla on laajaa yhteiskunnallista ja/tai kansantaloudellista merkitystä. Siinä vaiheessa kun valtio luopuu määräysvallastaan yhtiössä, hallintoneuvosto lakkautetaan ellei sen säilyttämiseen ole erityisiä syitä.
- Hallintoa uudistettaessa henkilöstön asema ja riittävät vaikutusmahdollisuudet turvataan. Henkilöstön edustaja(t) valitaan ensisijaisesti yhtiön hallintoneuvostoon, tällaisen puuttuessa hallitukseen. Ratkaisut kuitenkin tehdään yhtiökohtaisen harkinnan mukaan ottaen joustavasti huomioon kunkin yhtiön erityisolosuhteet ja -tarpeet.

Vastuuministeriö antaa tarvittaessa yhtiöille kunkin yhtiön erikoispiirteet huomioon ottaen täydentäviä ohjeita hallinnon kehittämisestä.

2.10 Palkitsemisjärjestelmien käyttö

Omistajaohjauksen näkökulmasta on perusteltua, että valtionyhtiöissä sovelletaan yhtiö- ja tapauskohtaisen harkinnan mukaan johdon sitouttamis- ja kannustejärjestelmiä, jotka parhaiten turvaavat näiden yhtiöiden kilpailukyvyn tarvittavien johtoresurssien rekrytoinnissa. Pörssilistatuissa yhtiöissä sovellettavien sitouttamis- ja kannustejärjestelmien tulee mahdollisuuksien mukaan tähdätä toimivan johdon osakeomistukseen. Näiden järjestelmien tulee kannustaa yhtiön johtoa toimenpiteisiin, jotka mahdollisimman tehokkaasti ja pitkäjänteisesti tukevat omistajan intressin mukaista yhtiön tuloksenteko- ja osingonmaksukykyä ja osakkeen arvon nousua.

Kun uusia johdon kannustejärjestelmiä otetaan valtionyhtiöissä käyttöön, on samanaikaisesti pyrittävä kehittämään ja soveltamaan myös koko henkilöstöä motivoivia kannustimia.

3. Valtionyhtiöiden omistuspohjan muutokset ja omistajajärjestelyt

Valtionyhtiöt voidaan periaatteessa jakaa kolmeen ryhmään seuraavasti:

1. Yhtiöt, jotka toteuttavat valtion erityistehtävää (esim. erityisrahoitusyhtiöt)
2. Muut valtiolle strategisesti tärkeät yhtiöt, joilla on huomattava merkitys maamme yhteiskunnan ja/tai kansantalouden kehityksessä
3. Yhtiöt, joiden strateginen merkitys valtiolle on olennaisesti vähentynyt ja joissa valtiolla on pääasiassa sijoittajaintressi.

Valtion erityistehtävää toteuttavat valtionyhtiöt tulevat aina olemaan valtion määräysvallassa. Toiseen ryhmään kuuluvissa yhtiössä valtion merkittävä omistus on yleensä perusteltu. Sen sijaan kolmanteen ryhmään kuuluvissa yhtiöissä valtiolle voi riittää merkittävä vähemmistöosakkuus taikka valtio voi luopua omistuksistaan kokonaan niiden toimiessa kilpaillussa ympäristössä.

Valtionyhtiöiden omistuspohjan laajentamisen ja muiden omistusjärjestelyjen (yksityistämisen) yhteydessä noudatetaan seuraavia yleisiä periaatteita:

- Omistuspohjan muutoksista ja muista omistusjärjestelyistä päätetään yhtiökohtaisesti
- Yhtiökohtaisesti pyritään mahdollisimman vakaaseen omistuspohjaan
- Valtion edustajia nimetään yhtiön toimielimiin omistusosuutta vastaavassa suhteessa
- Osakkeen arvon ja emissiohinnan määrittelyssä ovat lähtökohtana yhtiön substanssi- ja tuottoarvot, joita sovelletaan markkinatilanne ja yhtiön vanhojen omistajien etu huomioon ottaen. Lisäksi emissiohinnan asetannassa otetaan jälkimarkkinat huomioon
- Ulkomaisen omistuksen suhteen valtionyhtiöt ovat samassa asemassa kuin muutkin vastaavanlaiset kotimaiset yhtiöt, ellei ulkomaisen omistuksen rajoittamiseen ole erityisiä syitä
- Yhtiön henkilöstölle tai sen muodostamille yhteisöille suunnattavia anteja ja myyntitarjouksia pyritään järjestämään mahdollisimman monen yleisöannin ja/tai valtion osakkeiden myyntitarjouksien yhteydessä
- Valtionyhtiöiden omistusjärjestelyissä tähdätään kotimaisen kilpailun ja osaamisen lisäämiseen ja tätä kautta työllisyyden turvaamiseen.

Tämä periaatepäätös kumoaa valtioneuvoston 23.6.1994 tekemän vastaavan periaatepäätöksen.

Kauppa- ja teollisuusministeriö saattaa tämän periaatepäätöksen tiedoksi hallinnonalaansa kuuluville valtionyhtiöille ja niille ministeriöille, joiden hallinnonalaan kuuluu valtionyhtiöitä.

Kauppa- ja teollisuusministeri

Erkki Tuomioja

Kansliapäällikkö

Erkki Virtanen

VALTIONYHTIÖT JA VALTION OSAKKUUSYHTIÖT 1.7.1999 (konsernitiedot)
LIITE

Valtionyhtiö:	Toimiala	Liikevaihto 1998	Henkilöstö 1998	Valtion osuus osakepää- omasta	Ministeriö, jonka alaisena toimii
		mmk		%	
Alko Oy (4.1.99)	alkoholijuomien vähittäismyynti	2 185	1575	100,0	STM
Altia Group Oy (4.1.99)	alkoholijuomien tuotanto ja tukkumyynti	1 200	850	100,0	KTM
Arsenal Oy	omaisuudenhoito-yhtiö	..	547	100,0	VM
Avena Yhtiöt	viljan tukkukauppa, käsittely ja varastointi	903	130	100,0	MMM
Oy Edita Ab	graafinen teollisuus	456	851	100,0	VM
Finnair Oyj 2)	lentoliikenne	8 883	11 264	59,8	LM
Finntech Finnish Technology Oy	teknologian siirto	30	37	100,0	KTM
Finnvera Oyj 1)	erityisrahoituslaitos	..	386	100,0	KTM
Fortum Oyj	energiantuotanto ja öljyn jalostus	50 501	19 003	75,5	KTM
Inspecta Oy	tekninen tarkastus	20	50	100,0	KTM
Kapiteeli Kiinteistöt Oy (1.1.99)	kiinteistöjen ja osakkeiden hallinta	..	..	100,0	VM
Kauppatalo Hansel Oy 2)	hankintakeskus	694	118	100,0	KTM
Kemijoki Oy	energian tuotanto	300	421	67,0	KTM
Kemira Oyj	kemianteollisuus	14 345	10 785	53,4	KTM
Leonia Oyj	pankkitoiminta	10 184	4 700	100,0	VM
Medivire Työterveyspalvelut Oy	työterveyspalvelut	178	410	100,0	VM
Patria Industries Oyj	puolustusväline-teollisuus	1 057	2 209	100,0	KTM
Rahapaja Oy	metalliteollisuus	150	63	100,0	VM
Raskone Oy (1.1.99)	raskaiden koneiden korjaamotoiminta	101	248	100,0	LM
Solidium Oy	sijoitusyhtiö	253	1	100,0	VM
Sonera-yhtymä Oyj	telepalvelut	9 648	8 609	77,8	LM
Sponda Oyj	kiinteistösijoitusyhtiö	343	29	53,7	VM
Suomen Autokatsastus Oy	ajoneuvojen tekniset tarkastukset	303	989	100,0	LM
Suomen Posti Oy	postipalvelut	5 957	26 344	100,0	LM
Suomen Teollisuussijoitus Oy	pääomasijoitustoiminta	37	6	100,0	KTM
Teollisen yhteistyön rahasto Oy	erityisrahoituslaitos	..	28	96,8	UM
Vapo Oy	turve- ja puuteollisuus	1 879	1 152	100,0	KTM
Oy Veikkaus Ab	veikkaus- ja arpajaistoiminta	5 985	335	99,6	OPM
VPU Pukutehdas Oy	vaatetusteollisuus	56	150	100,0	PLM
VR-Yhtymä Oy	rautatieliikenne	6 753	16 487	100,0	LM
Oy Yleisradio Ab	yleisradiotoiminta	1 990	4 638	99,98	LM

Osakkuusyhtiö:

Ekokem Oy Ab	ongelmajätteiden käsittely	205	227	34,1	YM
Engel kiinteistöpalveluyhtymä Oy	kiinteistö- ja siivouspalvelut	530	4 185	43,0	VM
Fingrid Oyj	sähkön voimansiirtopalvelu	1 346	272	12,3	KTM
Gasum Oy	maakaasun tukkukauppa	2 494	151	24,0	KTM
Metso Oyj (Valmet-Rauma)	metalliteollisuus	21 969	23 064	11,6	KTM
Outokumpu Oyj	kaivos- ja metalliteollisuus	17 176	14 027	39,9	KTM
Partek Oyj Abp	konepajateollisuus	13 537	12 062	30,2	KTM
Rautaruukki Oyj	kaivos- ja metalliteollisuus	15 336	13 409	41,8	KTM
Stora Enso Oyj	metsäteollisuus	62 369	40 679	18,0	KTM
Suomen Joulumaaailma Oy	matkailu, teemapuisto	3	55	26,7	KTM

KTM = Kauppa- ja teollisuusministeriö

LM = Liikenneministeriö

MMM = Maa- ja metsätalousministeriö

OPM = Opetusministeriö

STM = Sosiaali- ja terveysministeriö

PLM = Puolustusministeriö

UM = Ulkoasiainministeriö

VM = Valtiovarainministeriö

YM = Ympäristöministeriö

1) yhtiön ensimmäinen tilikausi päättyy 31.12.1999

2) tilikausi päättyi 31.3.1999